

Intervju: Dr Miroljub Petrović, direktor Centra za lečenje homoseksualizma

SKLONOST KA ISTOM POLU JE IZLEČIVA

Sve do početka sedamdesetih godina prošlog veka, homoseksualnost je smatrana teškim psihijatrijskim poremećajem, dakle, vrstom bolesti. Tada na scenu stupa vrlo moćan gej lobi, na čiju inicijativu homoseksualnost prestaje da se smatra bolešću

Danas biti gej na Zapadu, a izgleda i ovde kod nas, znači mnoge privilegije u društvu

„Parada ponosa“, koja će se održati 20. septembra u Beogradu, već mesecima deli srpsku javnost po pitanjima homoseksualizma kao pojave u društvu, a jedna od najčešćih dilema jeste da li je to bolest ili slobodan izbor

svakoga od nas. Dr Miroljub Petrović, direktor Instituta za prirodnu medicinu, u okviru kojeg je otvoren i Centar za lečenje homoseksualizma, u intervjuu za Pravdu tvrdi da je reč o bolesti za koju ima leka i da samo zdrava porodica može biti preventiva homoseksualnosti.

• U vašem centru homoseksualnost tretirate kao bolest, iako je Svetska zdravstvena organizacija zvanično tu pojavu skinula sa liste bolesti. Zbog čega ste protiv stava SZO?

- Sve do početka sedamdesetih godina prošlog veka, homoseksualnost je smatrana teškim psihijatrijskim poremećajem, dakle, vrstom bolesti. Tada na scenu stupa vrlo moćan gej lobi, na čiju inicijativu, najpre u SAD, a zatim i u ostatku sveta, homoseksualnost prestaje da se smatra bolešću, već pravom na izbor pojedinca. Svetska zdravstvena organizacija je zvanično skinula homoseksualizam sa liste bolesti, ali je jasno da je to urađeno pod pritiskom već pominjanog gej lobija, i mi u našem centru samo stvari nazivamo pravim imenom kada kažemo da je sklonost ka istom polu bolest.

• Kada je nastao vaš centar i na kojim principima deluje?

- Naš centar se zvanično zove „Institut za prirodnu medicinu“, a ogranke imamo i u SAD. U našem delovanju težimo povratku izvornoj medicini, čiji je osnov preventiva, odnosno sprečavanje bolesti. Čovek se danas otuđio od prirode, a bolesti savremenog sveta u najvećoj meri su posledice lošeg načina života, nekvalitetne ishrane, konzumacije cigareta i alkohola. Poenta je da se u lečenju bavimo onim što je

prirodno i da sprečimo lošu medicinsku uslugu, a navešću vam podatak da je u Americi upravo loša medicinska usluga jedan od vodećih problema. U okviru našeg centra takođe je otvoren Fakultet za prirodnu medicinu, na koji je do sada upisano 20 studenata.

- Koje metode koristite u lečenju od homoseksualizma?

- Postoji nekoliko metoda. Jedna je informativna, gde se prvenstveno pacijentima pružaju informacije o bolesti koju imaju, u ovom slučaju o homoseksualizmu. Preko našeg sajta www.gaucure.comlu.com mogu se potpuno besplatno skinuti filmovi i knjige preko kojih se zainteresovani mogu edukovati. Drugi metod je savetodavni, gde se svi koji to žele mogu konsultovati sa našim lekarima. Treći i najvažniji metod je klinički metod, gde pacijenti imaju mogućnost celodnevnog boravka u prirodnom ambijentu, dakle van grada, gde se pacijenti uče da pravilno žive i odviknu se od loših navika koje vode bolesti.

- Na koje načine sprovodite to kliničko lečenje?

- Sa homoseksualcima se vode svakodnevni razgovori, objašnjava im se suština njihove bolesti, jer oni su u suštini nesrećne osobe, koje su svesne da ne vode život kakav bi trebalo da vode, ali nemaju hrabrosti da to javno priznaju.

- Može li takav metod garantovati uspeh?

- Svaki čovek je priča za sebe, ali iskustva u sličnim centrima u SAD, gde je velik broj izlečenih homoseksualaca, daje nam za pravo da budemo optimisti i da verujemo da će i naš centar, koji je relativno skoro započeo sa radom, dati slične rezultate.

- Šta, po vašem mišljenju, jednu osobu vodi ka homoseksualizmu?

- Biti gej postalo je moderno, takoreći „in“. Postoji i manji broj ljudi koji imaju određene genetske sklonosti ka istom polu, ali to ne znači da će takve osobe automatski postati homoseksualci. Neko je genetski predodređen ka alkoholizmu. ali ne postane alkoholičar. Tako i u ovom slučaju. Najviše od porodice i okruženja zavisi hoće li neko ko već ima genetsku predispoziciju postati homoseksualac ili ne.

- Kažete da je danas biti gej postalo gotovo moderno?

- Ljudi, nažalost, u većini slučajeva uzimaju ono što im se jednom agresivnom marketinškom kampanjom nudi i ne razmišljaju pri tom o posledicama ni da li je to dobro za njih. Danas biti gej na Zapadu, a izgleda i ovde kod nas, znači mnoge privilegije u društvu, napredovanje u karijeri, u životu uopšte. Mlada osoba u adolescentskom periodu, koja se „još uvek traži“, može ponesena agresivnom kampanjom gej lobija da kaže: „OK, hajde da probam kako je to biti gej kada već svi toliko pričaju

o tome"! A ta kampanja jeste agresivna, pogledajte samo serije na Zapadu, u gotovo svakoj je neki od glavnih likova homoseksualac! Šta je to, ako nije kampanja u korist homoseksualizma?

- Da li i predstojeću gej paradu u Beogradu posmatrate kao promociju homoseksualizma i vidite, kako kažete, agresivne kampanje?

- Naravno da je to promocija homoseksualizma i naturanje mišljenja jedne grupacije većini! Organizatori ove manifestacije stalno govore da su izloženi nasilju, a ne vide, ili ne žele da vide, da upravo oni vrše nasilje kroz svoju agitaciju ka strejt osobama, koje su u većini u ovom društvu! Svaka nebriga za svoje potomstvo može dovesti do toga da se deca okrenu raznim anomalijama, kakve su droga ili homoseksualizam. Ukoliko dete odrasta bez roditeljske pažnje, ili bez jednog od roditelja, može se desiti da takva deca zastrane. Na primer, ako muško dete odrasta u porodici bez oca, ili gde je otac prisutan, ali je majka dominantna ličnost, kasnije će se u mladosti nesvesno ponašati kao njegova majka, jer će se negde u dubini duše osećati kao žensko!

- Može li razlog za homoseksualno opredeljenje ležati i u razočarenju zbog nesrećne ili neuzvraćene ljubavi?

- Može, i to nije tako redak slučaj! Na psihološkoj skali stresa, raskid sa partnerom je među prva tri mesta. Dešava se da kada devojka odbije mladića, i još ga pri tom javno ponizi i ismeje, da se kod takve osobe javi osećaj nemoći, besa i revolta prema celom ženskom rodu, što je, naravno, apsolutno pogrešno, ali mlad čovek tako reaguje, impulsivno i, nažalost, najčešće pogrešno po sebe. Tražeći ljubav, za koju potpuno prirodno oseća potrebu, takva osoba, plašeći se novog odbijanja i poniženja kod neke devojke, može se okrenuti istom polu.

- Gde još u svetu postoje slični centri za lečenje homoseksualnosti kao što je vaš?

- Najviše ih ima u SAD, gde imamo i našu ispostavu, i u Izraelu. To ne znači da, recimo u Izraelu, ima najviše homoseksualaca, već da je tamo razvijena svest da je to bolest koja se može i mora lečiti. Nadam se da će takav stav zauzeti i naše društvo, i da ćemo se svi zajedno okrenuti jednom kvalitetnijem načinu života za dobrobit celog naroda i budućnosti Srbije.

Mi volimo homoseksualce, ali ne i njihovu bolest

- Plašite li se da će vas neki krugovi optužiti da širite homofobiju time što javno homoseksualizam deklarišete kao bolest?

- Sve ovo što radimo nije usmereno protiv homoseksualaca, niti mi ovaj centar vodimo jer mrzimo nekog. Upravo suprotno, želja nam je da

pomognemo ljudima koji su protivprirodno okrenuti istom polu, da shvate da je to što rade suprotno pravilima prirode. Mi volimo sve ljude, volimo i homoseksualce, ali ne volimo njihovu bolest i trudimo se u našem centru da im pomognemo i izlečimo ih.

Podrška zbog lične promocije

- Mnoge javne ličnosti podržale su predstojeću "Paradu ponosa" u Beogradu. Kako na to gledate?
  - To je upravo dokaz moći gej lobija i pokazatelj koliko su moćni, ne samo u svetu, već, na žalost, i kod nas. Smatram da su poznate ličnosti koje su podržale gej paradu to uradile radi lične promocije i još veće popularnosti, a i da bi se dodvorile ovdašnjem gej lobiju. To su očigledno ljudi koji nemaju ličnu slobodu mišljenja i koji zavise od sistema.

S. Milovanović